

IN PACE IN DIPSUM

DOXIAM ET REQUIESCAM

ORIE TUR JUSTITIA

ET ARUNDANTIA PACIS

PASSER INVENIT SIBI DOMUM

ET FUTUR NOVUM ALTARIA

XXVI. ÉVF. 1926. JANUÁR.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYŰL

KIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI
OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Üllői-út 77.

Előfizetési ára egy évre 30.000 K.

Jelen példány 3000 K.

Megjelenik minden hó elején.

Stephaneum nyomda és könyvkiadó r. t.

VIRGO IPSUM, QUEM GENIT

IT D EUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPRITUS CONTRIBULATUS

PROBABUNT SACERDOTES

PARCE POPULO TUO.

QUI FRUMENTUM

ECCE AGNUS DEI

CCS PAVIS ANGELOBUM FACTUS CIHUS VLATORUM VERE PAVIS FLORIT

TARTALOM: *Dr. Mátrai Gyula:* A Szentszív jegyében. — *Szivontsik Antal:* Nálad van mindenem. — *Meschler-Pataki:* Jézus jelleme: Az isteni Üdvözlő aszkézise. — *Dr. Nagelreiter Alajos:* A legméltóságosabb Oltáriszentség apostola. — *Központi:* Avagy őrzője vagyok-e testvéremnek? — *Dr. Hidasi József:* A jövő titka. — *Oltáregyleti élet.*

Mélyen tisztelt munkatársainknak és kedves olvasóinknak a Szent Szív áldásában gazdag, boldog újévet kíván az Örökimádás szerkesztője és kiadóhivatala.

XXVI. évfolyamába lép az Örökimádás. Mindenkor hálásan emlékezünk alapítóira, támogatóira, munkatársaira és teljes erőnkől azon vagyunk, hogy a tradíciókhoz híven olyan tartalmat adjunk továbbra is a folyóiratnak, amely olvasóinkat a szentségi Jézus szeretetére neveli és lelküket hozzá közelebb viszi. Viszont most az új évfolyam elején megújítjuk állandó alázatos kérésünket, amellyel lapunk terjesztését kérjük.

Balanyi György: *A tökéletesség tükré.* Az Élet kiadása. 207 lap. Egész Olaszország lázas örömmel készül a jövő évre Assisii szent Ferencnek, a caropoverellónak jubileumára. Őszintén örülhetünk mi magyarok is, akiknek hazájuk történetében a franciskánusoknak oly nagy érdemeik vannak, ennek a jubileumnak s hogy a jubiláló szentről szóló legendák, csodák és frásokat olyan szakavatott tollú tudós fordításában élvezhetjük, mint Balanyi György kegyesrendi tanár. A Szent vonzó egyénisége erőnyei, szíve és lelke beszél hozzánk gyönyörű magyar nyelven. Igazi lelki megnyugvás — assisii szent Ferenc lelki derűjével — a könyv olvasásának gyümölcse. Lelki olvasmányul meleg szeretettel ajánljuk kedves olvasóinknak.

Az Oltáregyesület irodájában (IX. Üllői-út 77.) kapható:

Örökimádás folyóirat előfizetés egész évre 30.000 K, egyes példány 3000 K, régi teljes évfolyam 15.000 K, régi évfolyamok egyes példánya 500 K.
 Az Oltáregyesület Utmutatója 10.000 K, Vezérkönyve 10.000 K, Felvételi füzet 600 K, Fél százados története 40.000 K, Erme 30.000 K, Az O. E. szervezése és működése 1000 K.
 Kültönlélek: Jézus Szíve hónapja (füzve) 3500 K, Havl magány (Nádasdy) 10.000 K, Kánter Károly emlékkönyv 20.000 K, Szent Zita élete 2000 K, Szent Zita élete egyszerűbb kiadásban 1000 K, Boldog Terézia szelleme 5.50 ar. kor. 38.500 K, Az Eucharisztia zenéje 1000 K, Litánia (latin szöveggel) 500 K, Litánia Szent Józsefről 500 K, Levelezőlapok (Örökimádás-templom) 1000 K, Kánter Károly emlékképek 500 K.
 Jézusom Örömmöm folyóirat előfizetése egész évre 20.000 K, egyes példány 2000 K, régi teljes évfolyam 10.000 K, régi évfolyam egyes példánya 500 K.
 Az Eucharisztikus Gyermekszövetség erme 12.000 K, Indulója 500 K, Zászló levelezőlapja 1000 K.
 Kis Örökimádás Imakönyv (Tiefenthaler) 20.000 K, Fehér lilium 2000 K, Mi az Eucharisztikus Gyermekszövetség 200 K, Pápai áldás-levelezőlap 200 K, Levélzáróbélyeg 50 K, Örökimádás Imakönyv (Varga-Walser) bőrkötés párnázott 280.000 K, félvászonkötés 98.000 K, nagybetűs 112.000 K, Menjete Józsefhez 2000 K, Szent József Imakönyv 84.000 K.

A Szentszív jegyében!

AZ ÚJESZTENDŐ első napja az eucharisztikus Szentszív jegyét viseli magán. Véletlen csak talán? Ha az is, akkor is hasznos nekünk, hogy ezt az évet a Szentszív esztendejévé tegyük és benne kívánjunk egymásnak boldog újévet.

Az újesztendő első napján Szívét mutatja az idén a gyermek Jézus. *Ez a Szív bele világít a jövőbe.* Megoldást mutat minden problémára. Azt mondja nekünk: «e jelben győzni fogsz». Ennek a Szívnek kegyelem-sugarai ragyogóvá aranyoznak minden sziklaormot; erős hidat vernek a szédítő mélységek fölé és benne csillognak a lelki öröмок harmat-cseppjeiben. Amint a teremtő Isten tovább is folytatja munkáját, amikor a világot fönntartva, reá gondot visel, a Megváltó Isten az Ő kegyelmeinek Szentséges Szívéből való kiárasztásával állandóan folytatja a megváltás művét. Milyen gyönyörű munkát végez ez az értünk, köztünk dobogó eucharisztikus Szentszív! És ha akarjuk — tőlünk függ egyedül — ebben az évben még többet kíván közöttünk tenni, ennek az évnek minden eseményénél ott akar lenni. «Szívem kimondhatatlanul szereti az embereket... csak némi figyelmet fordítsanak Reám... és szívesen könyörülök rajtuk». Beh gyönyörű távlat nyílik meg előttünk az újesztendőre, ha e szavakat homlokára írjuk és világításuk mellett nézünk a jövőbe!

A Szentszív kegyelmei is megkívánnak azonban bizonyos közreműködést. Hiába árad akár folyamként is a kegyelem a lélekre, ha az zárva marad. Egy csepp sem hatol belé, sőt még érzéketlenebbé és tehetetlenebbé válik a fásultságtól, mely a tunya lelkiület büntetéseként jelentkezik ilyenkor. Meg kell nyílnia a szívünknek az Úr Jézus kegyelmei előtt. Mindenre reá kell nyomnunk az Ő Szívének bélyegét. Ez azt jelenti, hogy Elébe kell vinnünk ennek az újévnek eseményeit, mert *az Ő bélyege a megoldás jegye.* Biztos annak az ügynek a jövője, amely a Szentszív felé orientálódik. Még ha el is mosódik ez a jel, idők foly-

tán, újra kirajzolja lelkünkön a kegyelem, mely a Szentszívből árad, bennünk működik és a hálaadásunk újra a Szentszív templomába jár a kegyelmet megköszönni. Bárcsak az egész évre, minden működésünkre állandósítani tudnánk a Szentszívvél való kapcsolatot! Pedig nem nehéz. Könnyen lehetséges.

Már az esztendő első napján adjunk Neki mindent az újévben. Legyen az övé a munka és pihenés, a szenvedés és öröm; küzdjünk feléje fordított arccal, maradjunk szívünkkel állandóan az Ő közelében. Ennek a Szentséges Szívnek a horizontján meg tudunk hozni minden áldozatot; s amikor az Előtte égő áldozatból a legédesebb engesztelés illata száll az Ég felé, egyszersmind égi béke s az Istennel való egyet-akarásból fakadó boldogság lesz osztályrészünk.

Tegyük tehát bizalommal az újesztendő homlokára e fölírást: «*A Szent Szív jegyében!*» Oltáregyesületünkre, eucharisztikus lelkiéletünkre s minden kis és nagy ügyünkre áldását kérjük alázatos szívvel és bizó reménységgel.

Dr. Mátrai Gyula.

NÁLAD VAN MINDENEM.

Te vagy a béke,
Nálad az öröm, fény,
Mely után epedünk,
Mely után vágyom én.

Nálad a boldogság,
Kis Jézus! Az élet,
Mely után sóvárog
Az ember, a lélek.

Nálad van, Benned van,
Úgy érzem, mindenem,
Hisz Te vagy Teremtőm,
Meváltóm, Istenem.

Szivónsik Antal.

JÉZUS JELLEME

Fordította: *Pataki Ilona.*

Az isteni Üdvöztető aszkézise.

KATHOLIKUS Egyház ellen emelt állandó vádak egyike az aszkézis. Pusztá említése sokaknál nemcsak sajnálkozást és gúnyt, de megvetést, undorodást, felháborodást és a kínos és ellenkező érzelmek egész áradatát kelti «a keresztény szellem eltévelyedése», «az embertelen lemondás és önsanyargatás», «az Istentől kapott természet elnyomását és lealázását célzó rendszer» ellen.

Ne csodálkozzunk, ha a régi és modern pogányok így gondolkodnak, de azoknál, kik hiszik az evangéliumot és a kereszténységet, bizonyára félreértésen alapszik és tudatlanságra vall, ha így beszélnek. Annyi bizonyos, hogy a katolikus Egyház aszkézise az, melyet az evangélium

hirdet, az evangélium aszkézise pedig Krisztus aszkézise. Aki hisz Krisztusban, az hiszi az Ő aszkézisét is.

Az isteni Üdvözítő nem hagyhatta fejtegetés nélkül az aszkézist, mely a vallásos élet oly fontos tényezője. Az evangéliumban tökéletes rendszerbe foglalta és mi megpróbáljuk vázolni az Ő, az Egyház aszkézisét, mert a kettő ugyanegy. Semmi sem képes igazságszerető szíveket jobban kiengesztelni és mi sem tesz hasznosabb szolgálatot az igazságnak, mint ép az igazság felfedése. Ezen fejtegetésnek is az a célja, hogy az Üdvözítő egyéniségét, nemes szellemét és gyönyörű jellemét megvilágítsuk, kidomborítsuk.

Arra szorítkozunk tehát, hogy az aszkézisről némi fogalmat nyujtsunk, gyakorlatát igazoljuk és ezekből következtetéseket vonjunk.

I.

Alig van szó, melyhez annyi zavaros és téves fogalom kapcsolódna, mint az aszkézis. Mindenekelőtt tehát fontos és szükséges, hogy erről tiszta fogalmat nyerjünk.

Aszkézis körülbelül gyakorlatot, tehát a vallásos, lelki élet gyakorlatát jelenti. Az élet tulajdonkép belső erők működése, mely gyakorlatban, harcban és törekvésben nyilvánul meg. Minthogy minden törekvés egy bizonyos célra irányul, itt pedig lelki életről lévén szó, melynek célja a keresztény tökéletesség, így az aszkézis nem egyéb, mint törekvés a krisztusi tökéletességre.

A tökéletesség általában az, hogy birtokában legyünk a minket megillető tulajdonságoknak. A Teremtő tökéletessége a végtelen isteni tulajdonságok összességében áll, míg a teremtmény tökéletessége az, hogy részt vesz a Teremtő tökéletességében azáltal, hogy összekapcsolódik és egyesül Vele, mint végső céllal és végtelen jóval. Minél bensőbbben egyesül a teremtmény Istennel, annál inkább részesedik az isteni tökéletességben.

Ez az egyesülés legtökéletesebb a szeretetben, mely a túlvilágon Isten bírásának és élvezetének szeretetében, e földön pedig a törekvés és előkészület szeretetében nyilvánul. A törekvés szeretete viszont kétféle. Az egyik szeretet megelégszik azzal, hogy elérje a végső célt és Istennel egyesülhessen csupán a lényeges és szükséges segédeszközök segítségével, nevezetesen szemelött tartja a parancsolatokat, melyek az Éghez vivő egyenes irányt és fűtöt mutatják meg. A másik szeretet többet tesz. Már e földön törekszik arra, hogy bizonyos mértékben egyesülhessen Istennel és Őt a túlvilágon nagyobb mértékben élvezhesse. Épen ezért különös segédeszközökhöz nyúl, ugyanis követi a tanácsokat, melyek különösen elősegíthetik a tökéletességet és bár azokat

Isten nem parancsolja és mindenkinek szabad választást enged ezen a téren, de azokat, mint önmagukban és neki tetszőket igen ajánlatosnak tartja.

Ez tehát a tökéletesség fogalma és kiterjedése. Segédeszközei kétféle életmód szerint oszlanak meg: a világi életmód szerint, amely megelégszik azzal, hogy megtartsa a parancsolatokat és a szerzetesi életmód szerint, mely az evangéliumi tanácsok megtartására kötelezi magát. De mindkettő célja ugyanaz — bár különböző mértékben — törekedni a tökéletességre, a szeretetre itt és a másvilágon. Minden ember és minden keresztény, kell, hogy aszkéta legyen és ezt el is éri, ha az őt megillető tökéletességre törekszik. Bár a szerzetesi életet joggal és igen helyesen a tökéletesség rendjének nevezik, nem mint hogyha már tökéletes volna, hanem mert különösképp arra törekszik és e hivatás betöltésére különös eszközöket használ, ugyanis a tanácsok megtartására kötelezi magát, azokat a tökéletesség elérésére fontosnak tekinti, miáltal a tökéletesség egy bizonyos fokát, legalább is annak könnyebb elérését lehetővé teszi, amennyiben nagyobb lemondást követel különben megengedett javakról és örömökről, mikor szegénységet, szüzességet és engedelmességet követel.

Ezzel semmi esetre sem akarjuk azt mondani, hogy személyenként véve, minden szerzetes közelebb áll a tökéletességhez, mint egy világi ember. Nem szabad ugyanis figyelmen kívül hagynunk, hogy a tanácsok vagy a fogadalom nem maga a tökéletesség és a szeretet, hanem — bár a legjobb — de mégis csupán segédeszköz, képesség, annak elérésére. Amint a parancsok célja az, hogy a szeretet lényeges akadályát, a bűnt, eltávolítsák, úgy a tanácsok célja az, hogy további, nem lényeges akadályokat, melyek a megengedett, de haszontalan örömek és javak élvezetében áll, távolartsák a lélektől, hogy így a tökéletes szeretethez juthassunk. De ezek nem alkotják magát a szeretetet. Tehát, akinek több a szeretete — minthogy egyedül ez teszi tökéletessé az embert — az a nagyobb aszkéta, bármely állapotban éljen is. Így tehát a tökéletesség nincs az életmódhoz kötve. Mert, hogy a szerzetesrend a tökéletesség rendje, abból nem következik, hogy a világi életmód tökéletlen. Mind a tanácsnak, mind a parancsnak egy a célja: a szeretet. A két út egymás mellett halad, csak hogy az egyik tovább vezet. Az bizonyos, hogy a tökéletesség elérésére legalkalmasabb az egyházi rend.

Ebben az általános és szelid fényben mutatja be nekünk az Úr Jézus tanítása és élete az aszkézist. Mindenesetre maga az Üdvözítő tanítja a magasabbrendű tökéletességet, ha azoknak, akik hozzá közelebb akarnak állni, nevezetesen Őt az apostoli hivatásban követni akarják, előírja a szegénységet, szüzességet, engedelmességet és a tökéletes lemon-

dást a világról. Ő ezáltal az egyházi rendet, mint különösen a tökéletességre vivőt alapította meg. De ezáltal nem akarta a tökéletességet csupán erre a térre szorítani. Tanítóbeszédeinél, nevezetesen a hegybeszéden igen kevert hallgatóság vett részt. Voltak köztük tanítványok, emberek a Szentföld minden részéről, különböző életmódúak és felfogásúak, sőt pogányok is. Isteni tanításának magasztos tételeit kivétel nélkül mindegyiknek előadta, sőt a tökéletességre vivő tanításait is, nevezetesen adni és megbocsátani és végül gyönyörű szavakkal fejezi ki parancsát: «legyetek tökéletesek, mint a ti mennyei Atyátok tökéletes». Majd később nem habozik egész sereg megátalkodott farizeusnak a tökéletességet tanácsolni. A lelki életben többek között nincs nehezebb, de egyúttal fenségesebb, mint a Kereszt tanítása és ép azt akarta Ő, hogy mindenki azt kövesse. Ép ez mutatja Krisztus törvényhozói hatalmát, hogy Ő nemcsak elnyomja az emberi szívben a rosszat, de azáltal, hogy szabadon törekedhetünk a legjobbra, tért enged a jónak is. Az önkéntes és nemes vágy a tökéletesség után az üdítő légáramlat, melynek az ember egész életét el kell árasztania. Annál, akinél nincs meg a szeretet arra, hogy többet adjon a kelleténél, még a szükséges szeretet sem él soká és a parancsok is nehezen állnak fenn a tanácsok nélkül. Eszerint tehát Isten kegyelmével mindenki lehet szent.

Krisztus ugyanezt bizonyítja életével és nyilvános fellépésével is. Az Ő idejében a zsidóság között különféle vallási felfogások uralkodtak. Voltak farizeusok, szaduceusok, eszenusok és a János tanítványok. De lehettek volna bármily-jók, az Üdvözítő egyikhez sem tartozott. És bár Ő a megalapítója az egyházi rendnek, ebben a formában sem szerepel. Bár nőtlen, mégis folytonos összeköttetésben él a világgal; szegény, de nem annyira, hogy koldulnia kelljen; folyton a legmélyebb szemlélődésben él, de ugyanakkor a legmegfeszítettebb külső tevékenységét fejt ki és bár folyton lemond, azt a mindennapi élet barátságossága alá rejti. Ő a tökéletesség tiszta fénye, mely magába foglalja az összes szín-sugárzásokat és azokat százszorosan megtörve ragyogtatja. Hogy az ember az életét igaz szigorúságban töltsse el, nem szükséges ahhoz rendkívüli, külső keménység. Egy magas és nemes cél, melynek elérésére megfelelő segédeszközök állnak rendelkezésünkre és melyet minden nehézség és erőszak dacára folyton szem előtt tartunk, elegendő arra, hogy igényt formálhassunk az élet szigorúságára, hacsak természetesen a külső életmód nem hízeleg túlságosan a gyöngeségnek és érzékiségnek. Így volt ez az isteni Üdvözítőnél is. Mély komolyságú szelleme, a mindennapi élet szeretetreméltósága és észrevéltensége mögé rejtett. Ebből következik, hogy mi mindazokat az állításokat, melyek szerint az aszkézis önsanyargatás és a test és szellem kínzása volna, vagy hogy

annak gyakorlatát csak az egyházi rend felvévése tenné lehetővé, mint jogtalan és tárgyaltalan állításokat visszautasítjuk. Nem ez az aszkézis lényege. Ez valami sokkal magasztosabb, fenségesebb, szelid, barátságos, örömteli, mint a bölcsesség, amit az Üdvözítőn szemlélhetünk, más szavakkal: az aszkézis a lelki élet gyakorlása a tökéletességre való törekvés által.

(Folyt. köv.)

A legméltóságosabb Oltáriszentség apostola.

(Elbeszélés.)

ELŐKELŐ család gyermeke volt. Gazdag szülei kilenc gyermekük közül őt, a legfiatalabbat szerették legjobban. Testvérei emiatt még sem irigykedtek rá, mert látták, hogy ő, szüleinek előszeretetében legkevésbé sem kevélykedik. Ellenkezőleg a Pista fiú mindig türelmes, szelid és alázatos, jóságos, kedves és szolgálatkész volt minden testvéréhez. Jám-bor szülei és jó testvérei körében korán ismerkedett meg az Eucharisztia tisztelésével.

Mikor a második elemibe járt, már igen erős volt benne a vágy a szentáldozás után. Pistuka hitoktatója a forró kéréseknek engedett és az élénk eszű fiút a harmadikos elemistákkal együtt kivételesen előkészítette az első szentáldozásra. A leírhatatlan öröm és boldogság, melyet ártatlan szivecskéje ez emlékezetes ünnep napján átértett, vele együtt áldozó szüleire és testvéreire is átszállt.

Mint az eucharisztikus gyermekszövetség buzgó tagja hetenkint gyónt és gyakran áldozott. Nyolc gimnáziumi évében mint kongreganista folytatta gyakori szentáldozásait. A nem kongreganista diáktársait is sokszor buzdította erre. Ha néha-néha egyik-másik kevésbé vallásos társától emiatt rideg s kiméletlen visszautasítást kellett elszenvednie, Jézus kedvéért minden szó nélkül békésen s szívesen eltűrte...

Ily eucharisztikus élet mellett minden nemesre és jóra fogékony lelke a szentségi Jézus fenségesebb iskolájában gyönyörűen fejlődött, aminek ő maga is, kedves szülei és jó testvérei természetesen nagyon megörültek. Egy-egy gyónás után 3—4 napig járult a szentáldozáshoz és így nem lehet csodálkozni, hogy idővel akarata rendkívül erős lett a jóra. Nyolcadikos gimnázista korában nem egyszer tört ki belőle a szent lelkesedés szülei és testvérei előtt:

— Jaj, én úgy szeretem az édes Jézust, hogy képes volnék Érte százszor, ezerszer is meghalni. Igazán nem értem, hogy lehet az édes Jézust súlyos bűnnel megbántani. Micsoda rettenetes szeretetlenség és rút hálátlanság megbántani a végtelen Jóságot és Szeretetet! Én inkább

meghalok, semhogy bünt kövessenek el. Édes Jézusomhoz soha hűtelen nem leszek. Nem, nem, soha!...

Más alkalommal, midőn a szentáldozástól hazajött, nem tudta szívébe zárni nagy boldogságát és ujjongva így szólt övéihez:

— Nem tudok hová lenni a nagy boldogságtól. Oly kimondhatatlan jókedv és öröm van a szívemben, hogy százszor is átölelném az egész világot, ha tudnám. Igazán mondhatom: Krisztus vendége lenni a legnagyobb boldogság, a legnagyobb kitüntetés a földön. Miért is nem jönnek még sokkal többen Krisztus szent vendégasztalához? Hadd tapasztalja meg minden ember, mit jelent az: Krisztussal legbensőbbben egyesülni...

Ilyen ünnepélyes pillanatokban Pista szeretetteljesen átölelte szüleit és testvéreit és akkor érezték, hogy szent ölelte meg őket. Szépséges példája hatott is rájuk. Ha nem is minden héten, de havonként vagy kéthetenként ők is járultak a szentségekhez. Távlabbi rokonai és iskola-társai közül is sokan épültek rajta és követték példáját, mert úgy érezték, hogy nemcsak szóval, hanem főképp példával hirdeti nekik a legméltóságosabb Oltáriszentséget, amelynek imádása és gyakori vétele őket is megerősítette az élet nehéz küzdelmében és kimondhatatlanul boldogította.

Jelese végzett érettségije után Pista az orvosi pályára készült. Az egyetemen is hű maradt isteni Hadvezéréhez. Átiratta magát az egyetemi kongregációba és az Oltáregyletnek is tagja lett. Ott is sokaknak hirdette az Oltáriszentség végtelen erejét és sokakat tudott Jézushoz, a jó Pásztorhoz visszahozni. Akárhány lelket mentett meg így a végső kétségbeeséstől, az öngyilkosság égbekiáltó bűnétől!...

Egyetemi éveiben sokszor emlékezett vissza gimnáziumi hittanárának búcsúszavaira, aki az érettségi után ezeket kötötte lelkére:

— Isten legyen mindig szemel előtt! Jézus Krisztus legyen példaképe! A boldogságos szűz Mária legyen segítsége! Önnönmaga pedig áldozat. Áldozzék gyakran és kérjen a szentségi Jézustól okos ész, tiszta, jó szívet és erős akaratot. Ha megfogadja jó tanácsomat, biztosítom: derék, katolikus férfiú lesz önből...

Pista megfogadta a jó tanácsot. Az Eucharisziához ezentúl is gyakran járult, amiért a nagyobb és veszélyesebb kísértéseket is, amelyek szent tisztaságát többször fenyegették, Krisztus kegyelmével mindig legyőzte. Az egyetemen is mindenki szerette a derék és jellemes ifjút. Kedves, megnyerő modorával sikerült neki a szívekhez férni és így az Oltáriszentség tiszteletét kevésbé vallásos egyetemi polgártársainak szívében is megújította vagy megerősítette.

Orvosi vizsgája fényesen sikerült. A kórházban, ahol mint gyakor-

állatok beleiből (haruspicium), állatok mozdulataiból (auspicium), a víz hullámlásából (hydromantia), a csillagokból (astrologia), az emberi kézből (cheiromantia). A rómaiak megiették azt is, hogy tüvel vaktában az *Aeneis* egyes soraiba szúrtak és abból a szóból, amelyet a tű hegye ért, következtettek a jövőre (stichomantia). Szellemszegény jóslási mód volt az is az ókori Rómában, hogy taláalomra hegyes fadarabokat vagy golyócskákat szórtak a földre és ezen tárgyak elhelyezkedéséből állapították meg a jövőndőt (geomantia). Az asztaltáncoltatás ismeretes volt nemcsak a görögöknél és rómaiaknál, hanem pl. a kínaiak és indusok előtt is. Az álomból való jóslás (oneiromantia) is mindenfelé elterjedt. Pedig a Szentlélek mondja a Szentírás lapjain: «Mint aki árnyék után kapkod és a szelet kergeti, úgy aki hazug álomlátásokra figyelmez... Az álmok már sokat eltévelyítettek és megcsalódtak, kik azokban bíztak». (Eccli 34_{21, 27}.)

No és napjainkban? A modern vallástalanság súlyos büntetése és következménye, a *babona* szörnyű felburjánzása! Akiknek nem kell az öntudatos és az isteni tekintélyen nyugvó, az értelmet és a szívet teljességgel kielégítő katolikus hit, azok belezuhannak a legszertelenebb babonáságba. Hiába, az úgy is van, amint *Pascal* megállapította: «A hitetlenek hisznek a legerősebben!» Több, százszor több hit kell a babonák elfogadásához, mint a katolikus hit tanításainak elhívéséhez!

Napjainkban javasasszonyok küszöbét koptatja a jövőre kíváncsiak serege, kártyavetőnők «lebbentik föl» a jövő mélyen elrejtett titkait, az utca népe papagályoktól és tengeri malacoktól kapja az «igazmondó planétákat», a cigányasszonyok is sokszor fogdosnak még manikűrözött kezeket is az ő nem tiszta kezükkel és végzik a tenyérjóslást... Mindez, persze, búsás honoráriumok lefizetése ellenében történik. Szánalmas dolgok ezek! Az *isteni Gondviselésbe vetett őszinte bizodalom* helyett gondolkodó emberre nézve megszegyenítő módon és helyeken keresik sok keserves csalódással és önámítással a jövő kifürkészhetetlen titkait. (A *spiritizmus* dolgáról külön kell szólni! Katolikus ember *nem* lehet spiritiszta!) A jó Isten következő fájó panasa a babonákba sülyedt lelkekre is vonatkozik: «Elhagytak engem, *elővíz kútfejét* és magoknak *kutakat* ástak, beomladozó *kutakat*, melyek vizet nem tartanak». (Jer 2₁₃.)

Isten kezében vagyunk, akit így szabad megszólítanunk: *Mi Atyánk!*

Bízzunk az Ő atyai jóságában! Nem megindító-e az, hogy a mi mennyei Atyánk így szól hozzánk, hozzád önmagáról: «Vajjon elfeledkezhetik-e az asszony magzatáról, hogy ne könyörüljön az ő méhe fián? és hogyha ez elfeledkezne is, *én még sem feledkezem el rólad*». (Iz 49₁₅.)

Az emberre megtisztelő, felemelő, ha a gondviselő, mindenható jó Istenben erősen bízik (még a legfájóbb szenvedések idején is, sőt akkor

leginkább!) és az ember szégyene, *bűne*, ha babonákban hisz, amelyeket a jó Isten rosszal és tilt! Őszintén hívő ember nem lehet babonás!

A Szentszív jegyében!

Komoly és gyakorlati vallásos hit és babonás lelkület kizárják egymást: ugyanazon fejben nem lehet egyszerre babonás, csillagtalan, fekete éjszaka és a hit világosságában tündöklő napfényes nappal!

Dr. Hidasi József.

Oltáregyleti élet.

Választmányi ülést dec. 14-én tartottunk a központi házban. Dr. Mészáros János prelátus, országos főigazgatónk meleg szavakkal köszöntötte a kegyelmes elnökasszonyt névnapja és dr. Wenczell Árpád ügyvédet pápai kamarássá való kinevezése alkalmából.

Dr. Wenczell Árpád ügyvéd hálásan köszönte meg az üdvözlést és ígéretet tett arra, hogy mikor, úgymond, az általa mindig csodálattal nézett Szentszék dicsőségéből egy szikrát neki is juttatott, most még inkább szívén viseli az anyaszentegyház, oltáregyesület és zárda érdekeit. Az oltáregyesület céljaira hét millió koronát adományozott, amelyért ezúton is hálás Isten fizesse meg-e-t mond a központ.

A karácsonyi bazár szépen jövedelmezett. Eredményét részben az oltáregyesület céljaira, részben lelki gyakorlatok tartására fordítja a központ. E helyen is hálásan köszönjük mindazoknak fáradságát, akik a bazár érdekében dolgoztak. A választmányi gyűlésen az országos főigazgató külön jegyzőkönyvi köszönetet indítványozott a Mária

Reparatrix-zárda szerzetesnőinek, akik, nagy hozzáértéssel és türelemmel készítettek igen sok tárgyat és jóízűségükkel művésziessé állították össze a bazár tárgyait.

Soronkívüli segílyt csak az esetben ad a központ valamely templomnak, ha az leégett vagy szentségtörő kezek kirabolták. Más esetben a tavaszi kiállítás után juttatja csak el a kért felszereléseket az illetékeseknek. Így juttatott a szombathelyi karmelitaapácák kirabolt templomának egy cibóriumot.

Körlevelét, amelyet a budapesti fiókkoltáregyletekhez intézett, a vidéki oltáregyleteknek is megküldötte egyöntetűség céljából a központ.

Évi jelentés.*

«Ahol ketten vagy hárman összejönnek az én nevemben, ott vagyok közepeitök.» Így jöttek össze ketten hárman az Iparos Ifjak Mária Kongregációjában 1923-ban, hogy

* (Beküldötte «Az Iparos Ifjak Mária Kongregációjának Eucharisztikus szakosztálya. Budapest, VIII., Horánszky-u. 20.)

a lelki életet tőlük telhetőleg mélyít-sék. «Mária által Jézushoz», e jelszó nélkül jó kongreganistát elképzelni sem lehet. Szűz Mária tisztelője, a legméltóságosabb Oltáriszentség imádó apostola. E kettő egymástól nem választható el — «Jőjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradtok és terhelve vagytok és én megnyhítlek titeket» — így szól hozzánk az Úr Jézus! Hozzánk, kik a legfelsége-sebb Oltáriszentséget mérhetetlen hatalmában, teljes nagyságában él-vezhetjük. Mily jó nekünk, Mária gyermekeinek, kik Szűzanyánkat tiszteljük és szeretjük: Mária által Jézushoz jutottunk.

Az édes Jézus valóságosan köz-tünk volt. Számunk egyre növeke-dett és 1924. év végén már Eucha-risztikus szakosztály alapításának gondolatával foglalkozhattunk. Bár e fontos szakosztály 1913-ban is szépen virágzott, azonban a háború, mely annyi szép tervet és intéz-ményt elsodort, e szakosztályt is megszüntette. Az összeállított alap-szabályokat a kongregáció tanácsa elfogadta és jóváhagyta. Az Eucha-risztikus szakosztály ezzel nyilván-nyos szereplését kezdhette meg.

Tagjai havonként gyűlésre jöttek össze. Ily gyűlés lefolyása a követ-kező: a) Ima (mindenkor a kápol-nában szentséglátogatással, lelki-áldozással). b) Jegyzőkönyv olvasása (gyűlésteremben). c) Ajtatos olvas-mány. Elnök magyarázó és buz-dító beszéde. d) Választmányi gyű-lés határozatai. e) Egyéni beszédek (csakis eucharisztikus szellemben).

f) Indítványok e) és f) előzőleg az elnököknek bemutatandók). g) Erény-gyakorlatokról való beszámolás. h) Havi program. k) Ima. l) Elmél-kedés, keresztút.

Havonkénti erénygyakorlatainkat összegezve alevélszekerénybe tesszük. Ez évi erénycsokorból egyes pon-tok a nyolcvanöt erénygyakorlati lap kimutatása szerint a következők:

Szentáldozás	762
Lelkiáldozás	704
Hétköznapi sz.-mise hallgatása	510
Szentbeszéd hallgatása	477
Elmélkedés	865
Szentséglátogatás	1729
Lelkiolvasmány	1188
Önmehtagadás	1044
Hít nyilvános megvallása	3735

esetben végeztetett.

Havonként egy-egy templomban közösen járultunk szentáldozáshoz. Tizenöt-husz ifjú buzgó imája, éneke és az Úr asztalához járulása által a hátul meghuzódók remélhetőleg egyre közelebb fognak jönni az Úr Jézushoz. Közösen voltunk egyszer a domonkosok és kétszer a jezsuíták templomában éjjeli szentség-imádáson. A Jézus Szíve-templom-ban szentségimádások alkalmával a fáklások tisztjét e szakosztály tölti be.

Pályázatot hirdettünk «A gyakori szentáldozás és annak mérhetetlen újjáalakító hatása» címen. A jutalom-könyvet Bányay Gyula lakatos nyerte. Ugyancsak elismerést nyert szép beszédeiért és a jegyzőkönyv vezetésért Belányi István betüszedő.

A szakosztály nemcsak szalma-láng, hanem örökmécses akar maradni. Választmányja többszöri tárgyalás után azon kéréssel fordult a Központi Oltáregylethez, hogy e szakosztály hivatalos fiók-oltáregyletnek nyilváníttassék Ezen örömtől a központ, volt kegyes nekünk megadni és így az összes búcsúokban részesülhetünk.

Örömnappja volt a szakosztálynak 1925 október 25-ike. Ekkor mondták el a tagok felajánló imájukat és a gyűlés keretében dr. Mátrai Gyula ftdő úr szívből fakadt beszédében ismertette az Oltáregyletet.

Az anyagiakban pénztárkönyvünk a következő nagyobb adatokat mutatja: hivatalos könyvek beszerzésére 280.000 K, gyertyákra 153.000 K, zártlelkigyakorlatot végzők segélyezésére 250.000 K (sajnos a munkanélküliség sötét árnya több testvérünket súlyosan érint), missziós szakosztályunknak 250.000 K, Vakok Mária Kongregációjának (VII., István-út 95.) 150.000 K, lelkigyakorlatos ház javára 100.000 K, Köz-

ponti Oltáregyletnek 200.000 K. Végül közlöm, hogy a szakosztálynak jelenleg huszonhét rendes tagja van; az «Örökimádás» lapot mind járattjuk.

Igy él a mi kis eucharisztikus szakosztályunk; egyelőre ily kevés és kis dolgokat végez kicsi keretben.

A bizalmunk azonban határtalan, reményünk nagy, sőt oly nagy hogy már e bűnös Budapestet — a vidéket és az egész világot — velünk együtt látjuk a Tabernakulum előtt térdelve.

Tisztelettel kérjük Főtisztelendő urat és a központ minden tagját imádkozzanak velünk; így imában is egyek lévén, hisszük rendíthetetlenül, hogy e reményünk mielőbb valóra válik.

Budapest, 1925 [december 8-án.

N. F.

A fenti szakosztály alapszabályainak másolatát, melyeket a Központi Oltáregylet elfogadott, hasonló szakosztályoknak szívesen rendelkezésükre adja.

Statisztika, amely gondolkodóba ejt. Az egész világon 312.002 kath. pap van (legújabb adat). Ebből a számból 200.324 Európára esik, tehát a többi négy világrészben mindössze 111.678 kath. pap van. *Afrikában* 1 kath. papra 400 kath. hívő és 82.000 pogány esik, *Oceániában* 1 kath. papra 300 hívő és 110.000 pogány, *Japánban* 880 hívő és 220.000 pogány, *Kínában* 800 kath. és 180.000 pogány, *Indiában* 860 hívő és 100.000 pogány esik egy kath. papra! «Az aratás nagyon sok, de a munkás kevés. Kérjétek az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába.» (Mt 9₃₇ sk.) (rf.)

Felelős szerkesztő: Dr. Mátrai Gyula. — Felelős kiadó: Dr. Mészáros János.

Stephaneum nyomda és könyvkiadó r. t. Budapest. Nyomdaigazgató: Kohl Ferenc.